

Justitiedepartementet

Enheten för familjerätt och allmän
förmögenhetsrätt
ju.remissvar@regeringskansliet.se

Kopia:
JU.L2@regeringskansliet.se

2025-06-23

Er ref: Ju2025/00854

FF ref: 2025/13

Remissyttrande: Ett modernare konsumentskydd vid distansavtal (SOU 2025:34)

Finansbolagen vill inledningsvis tacka för möjligheten att lämna synpunkter på betänkandet.

Övergripande synpunkter

Kraven på att lämna information till konsumenter har ökat över tid och därmed även informationsmängden. Finansbolagen anser att det är viktigt att konsumenterna har tillgång till god information för att fatta välgrundade beslut. För mycket information och för detaljerad information försvårar dock ofta för konsumenterna. Ett annat problem är att regleringarna ofta är svåröverskådliga och överlappande vilket medför tillämpningssvårigheter.

Finansbolagen är mot denna bakgrund positiv till grundtanken att reglering ska vara subsidiär till sektorspecifik reglering när sådan finns och att endast den sektorspecifika regleringen då ska tillämpas oavsett att det kan finnas skillnader på detaljnivå. Denna utgångspunkt bör enligt Finansbolagen också vara vägledande vid genomförandet.

Synpunkter i enskilda delar

Avsnitt 5.3.2 Näringsidkarens skyldighet att ge förhandsinformation

Nuvarande reglering i 3 kap 3 § andra stycket Distansavtalslagen (DAL) samt föreslagen reglering i 3 kap 8 § DAL går i vissa avseenden längre än vad som följer av direktivet. Finansbolagen anser att DAL:s regler om förhandsinformation ska vara direktivkonforma samt att reglerna om att tillhandhålla informationen i en form som är anpassad för personer med funktionsnedsättning endast ska gälla när konsumenten så begär.

Enligt förslaget ska näringsidkaren vid alla samtal som syftar till att ingå distansavtal informera konsumenten om namnet på den person som är i kontakt med konsumenten. Detta gäller också oavsett vem som initierat samtalet. Utifrån föreliggande risk eller hotbild mot anställda används idag där så bedöms behövt alias som internt kan kopplas till viss anställd. Då regleringen som ska implementeras inte ställer något krav på identifiering förutsätter Finansbolagen att alias kan användas även fortsättningsvis.

När det gäller 3 kap 5 § p 8 DAL anser Finansbolagen att bestämmelsen bör följa direktivet dvs. det bör tydliggöras att det inte alltid är relevant att informera om var ångerfunktionen finns tillgänglig.

Avsnitt 5.3.3. Näringsidkarens förklaringskyldighet

Kravet på tillräckliga förklaringar gäller om *inte* sektorsspecifik EU-reglering har motsvarande krav. Detta medför därmed nya och sanktionerade krav även i de fall sektorslagstiftaren hittills bedömt att det inte finns behov eller är lämpligt att införa ett sådant kundskydd. För näringsidkarna kan det mot denna bakgrund vara svårt att förstå vilka ytterligare åtgärder som behöver vidtas inom ifrågavarande distansavtalsflöden. Finansbolagen finner ingen vägledning kring detta i betänkandet, vilket är en brist.

Avsnitt 5.3.4 Tilläggsskydd avseende onlinegränssnitt

Kraven i direktiv är kopplade till de distansavtalsflöden som möjliggör ingående av distansavtal avseende en finansiell tjänst. Utredningen har dock utformat bestämmelsen i 3 kap 2 § DAL som om den vore en allmän marknadsföringsregel som är sanktionerad genom 5 §, 23 § och 25 § MFL. Enligt Finansbolagen bör bestämmelsen istället göras direktivkonform och de sanktionsbestämmelser som är nödvändiga tas med i DAL.

Avsnitt 5.3.5 Konsumentens ångerrätt

Finansbolagen skulle välkomna fler förtydligande exempel på undantagna konton eller produkter.

Avsnitt 5.6 Ångerfunktionen vid distansavtal som ingås genom ett onlinegränssnitt

Finansbolagen noterar att de sätt som konsumenten kan kontakta finansbolagen elektroniskt på är begränsade med hänsyn till bedrägeri, penningtvätts-, säkerhets- och sekretesskäl. Konsumentens valmöjligheter kan därmed inte gå utöver de kontaktsätt som normalt finns för säkra elektroniska meddelanden mellan finansbolaget och kunderna.

FINANSBOLAGENS FÖRENING

Per Holmgren
Per Holmgren